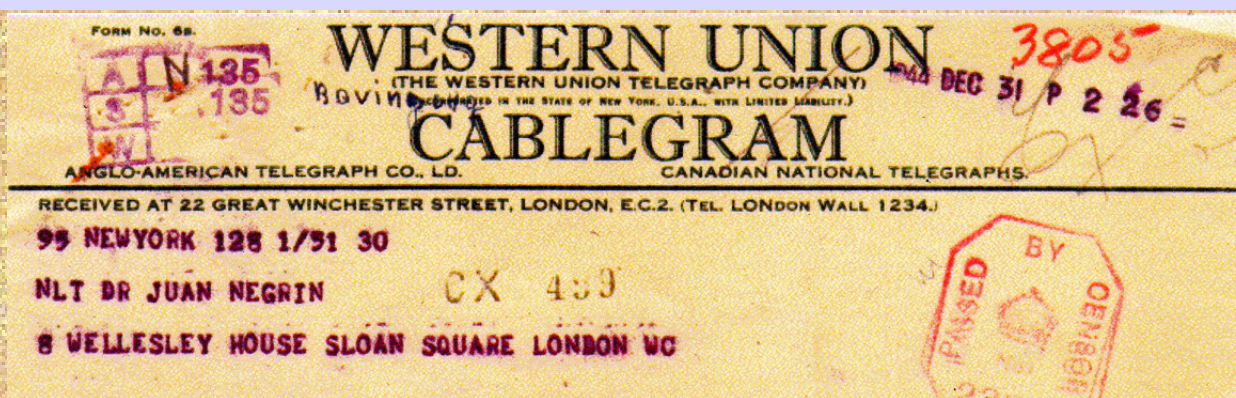

UN BUST PER BUSTOS

L'ex Alcalde Bustos era informador de la Policia Patriòtica

La gent s'empipa perquè els carteristes detinguts entren i surten per les portes de les comissaries, en el temps de prendre un refresc. Tot va començar amb l'ex alcalde de Terrassa Bustos. Feia tantes trampes que no tenia temps d'anar als plens municipals i la policia es va avenir a detenir-lo, fer-li signar i deixar-lo marxar immediatament. Ara hem conegut una nova debilitat de Bustos, ser informador de la Policia Patriòtica amb la participació entremig de l'inefable Villarejo. El poble de Terrassa hauria d'organitzar una col·lecta per erigir un monument al seu ex. N'hi ha pocs com ell.

ANORÈXIA CRISTIANA

Membres d'una secta es deixen morir de gana per veure a Déu

Hi ha varies maneres de veure a Déu. La fe, la mística, el porro i l'orgia. L'Església Internacional de les Bones Noves, n'ha trobat una altra, el dejuni. Si no menges et mores i et trobes directament en presència de Déu que ja et té un plat de verdura preparat. El mètode és segur, especialment perquè els darrers dies de vida estàs tan feble que ets incapaç de fer qualsevol pecat. D'altra banda pels kenians la prova és senzilla. En realitat porten amb fam des del dia del naixement. Tres grans d'arròs més o menys, no els treu la pena i com a mínim coneixen a tot un personatge. El que predicava la teoria, ha dit que tornarà a fer de taxista.

I A SOBRE CONDUEIX BÉ

Conductora de Bus fa baixar a un passatger torrat i masclista

A vegades una petita notícia porta un bagatge ple de símbols. Darrera aquesta conductora de bus hi trobes masclisme, inseguretat, insolidaritat, fermesa... Sobre tot fermesa. La dona se la jugava molt més que l'home. L'autoritat no hauria fet res a l'home però a ella podien acomiadar-la de la feina, podia ser agredida per més mascles del Bus. Ella però va aturà el Bus i va fer baixar a l'impertinent torrat. Només per fermesa, aquesta dona hauria de conduir l'empresa, no un Bus. Els busos que els condueixin els funcionaris que s'amaguen darrera la finestreta. Sense voler, aquesta dona ha fet més pel feminisme que moltes manifestacions juntes. El seu acte l'han entès fins i tot les àvies.

LA METGESSA DIU ADÉU PER INHABILITACIÓ FORÇADA

Teresa Forcades defensa el clorit de sodi com a antivíric i antiinflamatori

El Col·legi de Metges la tenia en el punt de mira. L'estava esperant amb candeletes, n'estava fart de la monja-metgessa que els trenca, un any si i l'altre també, els esquemes. Un any inhabilitada o un any sabàtic? Ens sembla que el clorit de sodi ja el defensava Trump en la seva peculiar croada contra el Covid-19. Ella, en tot cas és una dissident, una rebel que ni als convents la volen. Això ens la fa simpàtica d'entrada. No tenim prous coneixements per prendre partit per ella o pel col·legi. Tampoc podríem, el director del Karlitus faria anar les tisores de podar. Però ens quedem amb ganes de saber on rau el fons del problema. I per si de cas, aquest redactor continuarà amb l'homeopatia, encara que pels metges no faci res de res. El meu pobre senderi em diu que si no fa res de res segur que tampoc mata.

UNA INESPERADA NOVA LLEI

Algú a Madrid va tenir mal d'orella

Doncs ja està! S'ha aprovat la nova llei d'atenció al client. El temps màxim d'espera al telèfon serà de 3 minuts i amb obligació d'atenció real, no per una màquina de merda, si es demana, entre altres apartats

de la llei. És una llàstima! Tant bé i tant bona excusa com era poder dir al meu cap: Ei, disculpeu-me un parell d'hores que he de parlar amb telefònica per una factura errada, també he de parlar amb el CAP per una ferida a l'entrecreix i per acabar hisenda m'ha reclamat 2.000 €. Era fantàstic. El cap es posava roig de ràbia. Es compadia dels meus mals. I em donava tres dies de festa per resoldre aquestes urgents qüestions. En tornar a la feina sempre li portava un pastís d'agraïment.

WILLY VALDÉS I TIEMPO DE JUEGO DE LA COPE

Estafar als amics és més fàcil

Tinc un càncer! Pobre Guillermo, més conegut com Willy, té un càncer i no té diners per pagar el tractament malgrat cobrar 100.000€ a l'any. El càncer és un forat sense fons. I clar, els seus companys van acoquinar 10.000€ per cap. Alguns dues vegades i altres fins a tres vegades. Calia ser solidari amb aquell malalt pobre. I tot va resultar ser una traïció impensable en un equip que formalment estava molt unit per l'èxit i la fama del programa Deportes. Però quan algú va sospitar que aquell company, amb qui portaven més de 20 anys treballant, els estava prenent el pèl el van defenestrar a la xita callando. Va desaparèixer del programa com per art de màgia, com si mai hagués estat a la secció d'espots. A nosaltres ens agradaria saber en que s'ha gastat els milers d'euros. Sempre es pot aprendre!

